

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 67. Lutheri Sectatores, unde Protestantes dicti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](#)

§. LXVII.

Sæcul. XVI.
A.C. 1529.*Lutheri Sectatores, unde Protestan-
tes dicti?*

Ex hac celebri *protestatione*, seu repug- *Sleid. l. 6.*
 nantia profluxit famosum illud *Pro pag. 198.*
testantium nomen, quod Germaniæ Hæ- *Raynald. ad*
 reticis primo attributum, postea vero *hunc an n. 25.*
 a Calvini affeclis ex eadem origine de-
 scendentibus eo fine adoptatum fuit, ut
 paulo honestiori nomine nuncuparentur,
 cum antea varia eis imponerentur nomi-
 na, quæ illis summopere displicebant,
 quamvis ceteroquin Lutheri doctrinæ
 religiosius addicti Calvinistas odio non
 minus acerbo quam ipsosmet Catholi-
 cos insectentur.

Cum vero Ferdinandus a comitiis,
 priusquam Principes præfatam inter-
 cessionem seu *protestationem* interposue-
 rant, sese subduxisset, atque aliunde
 agi cæptum esset, ut Turcæ ab expug-
 nanda reliqua Hungarici Regni parte
 præpedirentur, necnon Austria, Sty-
 ria, & Carinthia ab eorum invasionibus
 defenderetur, hinc Archidux probe pro-
 spexerat, frustra se a Principibus auxi-
 lia præstolari, nisi quodammodo Prote-
 stantium petitis cederet. Porro cum
 Catholicorum Principum arma pro Fer-
 dinando decertare deberent, ac ipse

Hist. Eccl. Tom. XXXV L 1 quo-

Sæcul. XVI. quoque Hungarici Regni salutem non
A.C. 1529. minus cordi haberet, quam Carolus V.
 ejus frater Mediolanensis Ducatus recuperationem oppido necessariam censeret, eapropter Archidux Cæsareæ Majestatis suæ agendi rationem imitabatur, atque Lutheranis & Sacramentariis permittebat, quatenus eis, *qua-*

Cochl. act. Et tum ad Religionem attineret, ita agere & script. Luth. statuere liceret, ut de factis suis scirent Deo ann. 1529. & Cæsari rationem reddere, donec aliter hac de re decerneretur (). His ita dispositis comitia fuere soluta, ac denique tota Principum indignatio fusa in Anabaptistas effundebat, qui rursus septem spargebant articulos, quibus abominanda sua*

(*) Ita quidem Continuator; nulla tamen verosimili ratione evincitur, quod Cæsar hisce Sectariis credendi libertatem indulserit; nonne ipsem Continuator in §. LXV. disertis verbis affirmabat, quod Cæsar's nomine edictum fuerit sanctum adversus eos, qui ex hisce Wormatiensis decreti verbis: *Cuilibet Principum ac Statuum Imperii &c.* Varias Sectas amplectendi libertatem perperam deducere moliebantur. Evidem Continuator Cochlæum allegabat; verum ille de Cæsar's exemplo nec verbum habet, sed duntaxat affirmat, quod Ferdinandus *necessitate cogente consenserit in publicum decretum, quo unicuique quantum ad Religionem &c.*

sua dogmata firmare nitebantur. Ho- **Sæcul. XVI.**
rum primus erat: *Nemo Christianus gla-* A.C. 1529.

dium gerere, nemo cum Magistratu esse, aut
potest, aut debet ex illo Lucæ cap. 22. v.

25. Reges gentium dominabuntur illis,
vos autem non sic. II. *Juramentum fa-*
cere nemo debet, jubente etiam Magistratu.
III. *Deus veros Christianos non ad id vo-*
cavit, ut jus dicant, nec ut tranquillitati
publicæ invigilent. IV. *Qui Anabaptista-*
rum dogma non sequuntur, hædi sunt stan-
tes in extremo judicio ad sinistram. V. *Ca-*
thedra Moysis penes neminem est, nisi penes
Anabaptistas, nemo etiam præter eos inter
electos numerandus est. VI. *Soli Anaba-*
ptistæ ad prædicandum Evangelium missi
sunt. VII. *Onnes sunt reprobi, & pro*
damnatis habendi, qui sese Anabaptistarum
doctrinæ opponunt.

§. LXVIII.

Anabaptistarum articuli a Cochlæo confutati.

Hosce articulos Cochlæus tanta soli- *Cochl. ibid.*
ditate juxta ac moderatione confu-
tabat, ut non modo a Catholicis, sed
ab ipsis etiam Protestantibus ejusdem
liber cum ingenti utriusque partis ap-
plausu exciperetur. In eo primum ar-
ticulum impugnat, ostenditque, quod
Christus Dominus doctrinam suam no-